
1840: Trasllat de Napoleó als Invalides

Autor:

Data de publicació: 27-04-2018

El 5 de maig de 1821 Napoleó va morir a l'illa de Santa Elena on estava exiliat des del 1815. Fou enterrat a prop d'una font, sota uns desmaís, al "vall del Gerani". Les seves restes mortals van seguir allí fins el 1840 en que el rei Louis Phillipe va decidir retornar a França el cos de l'Emperador. Marins francesos, sota el comandament de l'hereu, el príncep de Joinville, van portar a França el taüt a bord del vaixell la "Belle Poule".

El 15 de Desembre de 1840, es va fer un funeral nacional (cantat en un versos de Victor Hugo) a l'arribada de les despulles de l'Emperador, traslladades als Invalides esperant la construcció de la tomba, que va ser encarregada per Louis Phillipe a l'arquitecte Visconti el 1842, aquest va fer importants transformacions soscavant el terra a mode cripta per acollir la tomba.

El cos de l'Emperador Napoleó s'hi va dipositar el 2 d'abril de 1861. La tomba, realitzada en blocs de quarsita vermella, situada sobre un pedestal de granit verd dels Vosges, està envoltada per una corona de llorers i d'unes inscripcions que recorden les grans victòries de l'Imperi. Envoltant la Tomba hi ha dotze "Victòries" (estatues esculpides per Pradier), que simbolitzen les campanyes militars de Napoleó. Sobre el marbre policrom hi ha inscrites les vuit batalles més famoses .

A la galeria circular, una sèrie de deu baix relleus esculpits per Simart, representen les principals accions del regne: pacificació de la nació, centralització administrativa, consell d'Estat, Codi civil, Concordat, Universitat imperial, tall de comptes, codi mercantil, Grans obres, Legió d'honor.

Al fons de la cripta, sobre la llosa que tapa la sepultura del seu fill "el Rei de Roma" (l'Aiglon fill de Maria Lluïsa d'Àustria), hi ha una estàtua de l'Emperador vestit amb la simbologia imperial. Al voltant de la tomba de Napoleó, hi han les sepultures dels seus germans Joseph i Jérôme Bonaparte, les dels generals Bertrand i Duroc, però també les de dos mariscals il·lustres de la primera meitat del segle XX, Foch i Lyautey.

?